

Komentár evanjelia na nedeľu 21. týždňa v Cezročnom období (cyklus B) – chlieb, ktorý dáva večný život

Komentár na nedeľu 21. týždňa
v Cezročnom období (cyklus B).
„Pane, a ku komu by sme išli?
Ty máš slová večného života.“
Účasť na svätej Omši je
najlepším spôsobom, ako zažiť
spásu, ktorá nám dáva večný
život.

Evanjelium (Jn 6, 60-69)

Mnohí z Ježišových učeníkov povedali:

„Tvrdá je to reč! Kto to môže počúvať?!“

Ježiš vedel sám od seba, že jeho učeníci na to šomrú, a opýtal sa ich:

„Toto vás pohoršuje? A čo až uvidíte Syna človeka vystupovať ta, kde bol predtým? Duch oživuje, telo nič neosoží. Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život. Ale niektorí z vás neveria.“

Lebo Ježiš od počiatku vedel, ktorí neveria a kto ho zradí. A povedal:

„Preto som vám hovoril: Nik nemôže prísť ku mne, ak mu to nedá Otec.“

Vtedy ho mnohí z jeho učeníkov opustili a viac s ním nechodili. Ježiš povedal Dvanástim:

„Aj vy chcete odísť?“

Odpovedal mu Šimon Peter:

„Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života. A my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý.“

Komentár

Nie všetci evanjelisti rozprávajú o ustanovení Eucharistie. Svätý Ján, ktorý venuje niekoľko kapitol Poslednej večeri, nespomína slová o ustanovení tejto základnej sviatosti v živote Cirkvi. Avšak 6. kapitola je takmer celá venovaná reči o chlebe života.

V tejto dôležitej reči Ježiš vyslovuje slová, ktoré pohoršili poslucháčov: „Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj“ (Jn 6, 54-55).

Evanjelium, ktoré dnes čítame, nám hovorí o reakcii na tieto slová: mnohí Ježišovi učeníci boli pohoršení a čudovali sa, ako môže človek jesť telo človeka a piť jeho krv. A v dôsledku toho ho mnohí prestali nasledovať, opustili cestu, výzvu sprevádzať Majstra.

Problém je o to vážnejší, že tieto kritiky sa nepremietli do dialógu so samotným Ježišom, ale zostali pri reptaní. Preto zasahuje Majster, aby vysvetlil, že kresťanský život je možný len vtedy, ak človek dôveruje Bohu: „Nik nemôže prísť ku mne, ak mu to nedá Otec“.

Kresťanské posolstvo, stretnutie s Ježišom Kristom, je kameňom úrazu, niečím, čo rozbíja naše schémy predvídania a organizácie života. Vykúpenie je možné, ak sa necháme spať, ak prijmeme, že sme súčasťou mystického Kristovho tela, ktorým je Cirkev.

A to sa konkretizuje vo svätej Omši, ktorú svätý Josemaría rád opisoval ako „stred a koreň nášho vnútorného života“.

To najväčšie, čo môžeme každý deň urobiť, je zúčastniť sa na svätej obete oltára. Pri jednej príležitosti pápež František pripomenul, že „živiť sa Ježišom a žiť v ňom prostredníctvom eucharistického spoločenstva, ak to robíme s vierou, premieňa náš život, premieňa ho na dar Bohu a dar našim bratom a sestrám (...) Nebo sa začína práve v tomto spoločenstve s Ježišom“ (*Anjel Pána*, 16-VIII-2015).

Nakoniec sa Ježiš obracia na Dvanástich a pýta sa ich: „Aj vy chcete odísť?“ Je zaujímavé, že hoci vie, kto je veriaci a kto neveriaci, pýta sa apoštolov priamo na ich úmysly. Pýta sa na ich slobodu.

Petrovu odpoveď si môžeme osvojiť: Pane, ku komu máme ísť, čo iné môžeme robiť, len ťa nasledovať? Vo

vzťahu s tebou, prežívanom najmä v
eucharistickom spoločenstve,
nachádzame zdroj svojej radosti a
dôvod svojej existencie.

Giovanni Vassallo // Juan Rojas -
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-
b-to-21/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-b-to-21/) (07.08.2025)